تعیین میزان استعداد اعتیاد و ارتباط آن با برخی از فاکتورهای آموزشی، دموگرافیک و بین فردی دانشجویان شهر الیگودرز

مریم بخشنده باورساد1، ژاله بخشنده باورساد2، سارا ضیاغم3، لیلا مهدی نژاد4، نسرین عظیمی 5 ،

الهه سرلک6، محمود لطیفی7

1 مربی، گروه پرستاری، دانشکده پرستاری مامایی ، دانشگاه علوم پزشکی لرستان، خرم آباد، ایران

2 معلم، آموزشگاه استثنائی پسرانه آیت، آموزش و پرورش ناحیه 2، اصفهان، ایران

3 مربی، گروه مامائی، دانشکده علوم پزشکی شوشتر، دانشگاه علوم پزشکی جندی شاپور اهواز، اهواز، ایران

4 کارشناس ارشد مدیریت توانبخشی، مرکز تحقیقات توانبخشی عضلانی اسکلتی، دانشکده علوم توانبخشی دانشگاه جندی شاپور اهواز، ایران

5 مربی، گروه مامایی، دانشکده پرستاری مامایی، دانشگاه علوم پزشکی جندی شاپور اهواز، اهواز، ایران

6 دانشجوی کارشناسی، دانشکده پرستاری الیگودرز، دانشگاه علوم پزشکی لرستان، خرم آباد، ایران

7 مربی، گروه آمار، دانشکده بهداشت، دانشگاه علوم پزشکی جندی شاپور اهواز، اهواز، ایران

چکیده:

این مطالعه با هدف تعیین میزان استعداد اعتیاد و ارتباط آن با برخی از فاکتورهای آموزشی، دموگرافیک و بین‌فردی انجام شد.پژوهش از نوع توصیفی_همبستگی بود که بر روی 171 دانشجوی شهر الیگودرز انجام گردید. ابزار گردآوری داده‌ها شامل پرسشنامه اطلاعات دموگرافیک، استعداد اعتیاد(APS)، اهمالکاری تحصیلی آیتکن و فرسودگی تحصیلی ماسلچ بود. داده‌ها توسط آمار توصیفی و تحلیلی مورد تجزیه و تحلیل قرار گرفتند. نتایج نشان داد 31/7٪ نمونه‌ها استعداد اعتیاد داشتند. ارتباط معنادار آماری میان استعداد اعتیاد و اهمالکاری و فرسودگی تحصیلی مشاهده شد(P<0/05). بیشترین استعداد اعتیاد در دانشجویان مونث، خانواده‌های از هم‌گسیخته، بدون برنامه برای گذراندن اوقات‌فراغت،گذراندن اوقات‌فراغت به تنهایی و رشته پرستاری دیده شد. کمترین استعداد اعتیاد در دانشجویان تربیت معلم، افرادیکه ورزش را برای گذراندن اوقات‌فراغت خود انتخاب کرده‌بودند و با خانواده اوقات‌فراغت را سپری می‌کردند دیده‌شد. با بررسی استعداد اعتیاد و عوامل موثر بر آن می توان از اعتیاد که یک خطر اصلی برای جوامع به حساب می‌آید جلوگیری نمود.

کلمات کلیدی: استعداد اعتیاد، اهمالکاری تحصیلی، فرسودگی تحصیلی، دموگرافیک، بین فردی